

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Helena Terpáková		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2020/2021
Název práce	Práce módního fotografa na Slovensku v současnosti		
Oponent práce	MgA. Ing. Evžen Sobek		

Módní fotografie je žánr, kterému se chce Helena Terpáková ve své profesionální kariéře věnovat, a to ji vedlo k rozhodnutí ve své teoretické bakalářské práci zmapovat aktuální stav v tomto oboru na Slovensku, kde žije. Aby získala informace, takřikajíc z první ruky, požádala o rozhovor několik současných slovenských módních fotografů, kterým se v této branži podařilo vybudovat úspěšnou kariéru. Dalším východiskem byla i její osobní zkušenost získaná při realizacích zakázek a stáží v Londýně, doplněná o informace z manuálů módní fotografie Thomase Wernera a Lary Jade.

Text je v principu rozdělen do dvou částí: jakéhosi manuálu, jak postupovat při realizaci „fashion“ zakázky, a stručného přehledu současných slovenských fotografů etablovaných v oboru. Před závěrečnou rekapitulaci je vložen rozhovor s Matúšem Tóthem.

Především musím konstatovat, že mi není zcela jasné, co vlastně chtěla Helena Terpáková ve své práci řešit. Jde o to napsat manuál na postup při realizaci zakázky, tak je je pojata první část textu nebo představit realitu slovenského teritoria módní fotografie? První část totiž prakticky nesouvisí s tématem práce, vlastně jen rekapituluje obecně známá fakta v oboru – každý fotograf, který fashion fotí, se rychle zorientuje už při svých studiích, stážích nebo realizaci prvních zakázek, případně využije manuály, které již existují – viz. např. parafrázované texty T. Wernera nebo L. Jade. Helena Terpáková se tak poněkud odklání od tématu práce, a navíc prakticky pouze rekapituluje známá fakta – specifika Slovenského prostoru prakticky chybí (když pomineme poznámku o tlaku na fotografy pracovat zadarmo, kde odměnou je jakési PR spočívající v publikování fotografií a zviditelnění jména. To je ale praxe, která se uplatňuje ve fotografii obecně a není tématem jen ve fashion oboru).

Bohužel i v další části textu věnované vlivu prostředí či pedagogů na formování začínajících fotografů se objevuje nových informací minimum, navíc hlubší analytický text, který by přinesl skutečně propracované srovnání osobností a tvorby vybraných autorů, vlastně chybí. Dovídáme se, že někdo někde vystudoval nebo nevystudoval, případně, že působí v magazínu, ale bez jakéhokoliv kontextu – nevíme proč jsou zde uvedena právě tato jména, čím je vybraný magazín specifický... Získáváme pocit, že čteme jakýsi seznam, jehož význam i obsah nám není zřejmý.

K tématu práce se dostáváme prakticky až v poslední kapitole Pohľad na trh módnej fotografie očima autorov, ale ve skutečnosti je zde pouze vyjmenováno cca 7 fotografů, kde každý je uvedený jednou či dvěma větami a jednou ilustrací. Domnívám se, že právě tady by měla předkládaná práce teprve začínat – v kvalifikovaném představení jednotlivých autorů, srovnání jejich pracovních postupů, inspiračních zdrojů, vizuálních stylů. Naprosté minimum ilustrací je vůbec velkým problémem předložené práce. Nejvíce se nakonec dovídáme

z třístránkového rozhovoru s Matúšem Tóthem, vloženým před závěr textu a z odpovědí ostatních fotografů na dotazník, které najdeme v příloze. Problém ale spočívá v tom, že jde o interview, která by Helena Terpáková měla využít k vytvoření autorského analytického textu.

Návrh klasifikace: D - uspokojivě

V Brně dne 8. 6. 2021

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------